

ACC. N:R M. 14635:1-5.

Landskap: Blekinge Upptecknare: A. O. Sundberg, Mölle
Härad: Medelstads Berättare: " " " "
Socken: Ronneby Berättarens yrke: f. d. stenhuggeriförman
Uppteckningsår: 1959 Född år 1875 i Ronneby landsf.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Liesvide. s. 1-5.

LUF 113.

Liesmide

I min hemkommun Wessyd, fanns inte någon särskild
Liesmed varselig av bönderna skjölva eller de vanliga
bondsmederna ofta kom där handlare med hemsmida
liar, på mitten av 1800 talet fanns bara hemmasmida
liar, atts inte fabriksliar på 1880 talet började man
manja se fabriksliar i butikerna, fanns där sådana
så va ofta de hemmasmida sluttällda. Allt dessa
sittkallade liesmeder var sällsynta framgick derav att
kvara en o annan sådan fanns som vågade sig på ett
så viktigt arbete som tillverkta liar, då de skulle
tillverkas i olika längder såsom större o mindre
såsom 5 kvarts barkaliar 1 1/2 talus sådes o slätterliar o
1 3/4 kvarts lång malis att dessa långa liar var var
mera svårarbetade belingade de sig ett högre pris
de alla bästa bästa av av dessa liar var en sort
som var stämpelade med S. N. som gick under namnet
el Nissa Nissa. fanns dom kvar jukt andra ligg där

Luf 113

7

När tiermidel tog sin början är svårt att säga men inte
 förr än mitten av 1800 talet till dess nöjde de sig med
 skära till både säd o bakslätter. Därför de slutade
 var anledningen den att fabrikslön blev mera ämnen
 o tilliggas o så slätterna skinen tog sin början sam-
 tidigt som bönderna började med sina klöverodlingar
 angående namn på tiermedel ä ingen möjlighet därför
 ja aldrig hört talas om så. Att de två särskilda
 specialiteter i smide var de säker o inte bara karajinnus-
 vässare förr var då allmänt att såväl smeder som
 andra handvarkare måste sorgatade fick en bit jord
 därför alla va hänvirade till skälvförsörjning, att
 liksmederna reser omkring skelva tror ja inte de hade
 särskilda försäljare som sålde dels till bönderna
 dels till handlare i parti att den som ville ha en N. N.
 se kunde få en i handelsboden vid behov, dom som
 sålde lias o skärer hadde så stora partier att de hadde
 2 härb o vagn eller också en dragkärra vid transporter.

Den bästa tiden för försäljning, va skas före slätern i juli.
 En riktig Lidsmed med en mann till gälp kunde föllvärka
 mängder av såväl Liar som skärer och andra äggfarn.
 Sådun slaktknivar o förskärarknivar o mycket andra
 fina saker detta är endast tal om de bästa smedarna
 Liaskapt o skötkapn var andra trävarohandlare som
 gick omkring, o sålde de hadde även major all man
 Lora på Liaskaflet då de skulle ta avskort såd såsom
 Korn som vanligtvis var så kort att någon måste
 gå med o göra band för att kunna binda nekken som
 blev av tre hugg med majlien, har skälv som gåring
 varit o gjort band af sävullagarn som förekom endast
 med korn o mycket kort havre längre havre skulle
 pjättas av, då de hade endast en liten bägg på lia-
 skaflet nära lien för att bättre kunna samla säden
 Lidförsäljningen gick nog bäst vid slätttid
 skärens va då liarna kom i brett redan på avskorin-
 ning, en enda har ja sett laav sig med skära

vad smeden fick för sina tiar vet jag inte. Tjuliken
 kastade omkring 2 berorner åtminstone för den längsta
 150 för en bakstallis va då vanliga priset all skärda
 allt mer blev tillbakasatt beror den stora omvänting
 på jordbruket som skett med röjning & dikning all
 då blev mera fart på åkerbruket all då kunde tona
 sig med större & modernare redskap. Manen på tie för-
 sljaren känner jag inte till så dessa afärer vanligvis gicks
 genom handlaren, men vissa vissa skulle då va för
 den sorken va alla bra fabriksliar va, allmenthet
 mjuka på ett ställe hårda på ett annat, all pröva
 tiarna va all tugga må äggen mot varan så de fick
 se vem som blev hård; den som inte gav vika va
 den bästa, många vägde dem i händerna för all utöva
 vem som va den lättaste den va i såfall den bästa
 Talmenthet hade var bonden eller skördman 3 tiar backe
 till all slå bland stenar & kvistar en till sävarbagning
 4 en till madslätter, tiarraften var olika några

Raka andra svängda dom svängda ansågs bäst att slå mäd. Till sädesmjåjan va bara en liaknagg på, då fick man hålla li den övre ändan på skaplet mäd vänstra handen som bättre kunde passa o skyra lien vid läggning på bandet mäd säden.

Allt tjärna fick tjärlgöra både till skörd o slätter då lien va alldeles ny skulle den först brukas på säden ty då blev den fortare tillgod. Lien sljades vanligen på en stor rund sljsten, någon ansåg säm-
an va bra att tillta ute på fältet. I spår selt efter tjär-
lien skären o snart slättermaskinen lien.

Allt skären användes märkvinnor i almenhet på torp eller mindre jordområde va då tal om liggpad va skären ~~behovändig~~ för att kunna ta reda på den liggande säden. I slutet av 1800 talet började slätes maskin o skördemaskin då användes lien bara till att slå omkring åkern där maskinen skulle gå fram.